

ABONAMENTUL

Pentru monarhie.

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroan.

Pe an 12 cor. $\frac{1}{4}$ a.
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un sir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Cărți religioase pentru popor.

Tipărirea de cărți religioase pentru popor la noi așa e de însemnată, cât nu poți da un paș în viața pastorală, fără să nu simți lipsa lor și să nu te izbești ca și de-o stâncă de granit în orice moment.

Poporul nostru în cunoașterea temeinică a adevărurilor dumnezești încă e naiv. Cunoaște câte sunt și nu sunt în alte lumi, a basmelor, smeiilor, bălaurilor, pricolicilor, în vremece pătrunderea cu mintea a învățăturilor Dlui Hristos e pentru el un lucru dificil.

Și oare de unde provine prea puțină umblare a credincioșilor noștri în înțelegerea adevăratelor învățături dumnezești?

Fără îndoială, că la noi românii de ambele confesiuni sunt prea puțin cărțile religioase, cari să-l învețe credința dreaptă în Dumnezeu.

Și mai întâiu i-a lipsit și-i lipsește încă izvorul de frunte al învățăturilor dzești, sf. Scriptură, carea din o temere rău înțeleasă, că adecă să nu apuce cartea sfântă pe mâni nevrednice, nu s'a tipărit în format mic și în așa fel, cât să o poată cumpăra și cel mai năcăjit țaran.

Celealalte cărți religioase, cari să-i talmăcească vre-un adevăr de credință, se pot număra pe degete. Ba și cari au văzut lumina până acum în așa formă sunt înfățișate, cât numai suflete umblate în ale religunii le pot cuprinde pe deplin. În vremece sufletele începătoare rămân reci și nepăsătoare, până și la cetirea titulei, decum la răsfoirea conținutului, care încă își are greutatea și lipsurile lui.

Intre cele câteva cărți religioase, ce le avem, sunt de-a se înșira în locul prim, cărțile societății de lectură „Inocențiu M. Clain”, cari însă au de țintă formarea de leviți con-

știenți ai datorințelor, ce le au între zidurile seminarului și mai târziu în via Dlui, ca propovăduitori ai cuvântului dzeesc.

Alte cărți religioase, cum sunt de pildă cărțile apărute în „biblioteca Unirii”, sunt pentru copilașii de pe la gimnazii, cari deodată cu intrarea lor în școli mai înalte, prin cercetarea deasă a sf. biserici, spovedire și cuminecare deasă vreau să câștige ajutorul lui Dumnezeu întru împlinirea muncii grele, ce-i așteaptă în anii de școală. Astfel copiii de pe gimnaz cu drag cetesc: „Floricele de raiu”, „Calea spre fericire”, „Vestitorii credinții”, precum și „Cheia de aur a raiului”, și cine știe, dacă nu se însuflețesc și pentru „Sora Terezia de pruncul Isus”.

În vremea aceasta bietului popor îi rămân numai cărțile de rugăciuni, ca „Mângăierea sufletului”, „Nădejdea noastră”, „Domnului să ne rugăm”, „Acatistier” și „Paraclis”, cari n'ar trebui să lipsească din casa nici unui țaran al nostru. Dar cu toate acestea, dacă întri în casa unui creștin, vezi pe masa lui, sau undeva la cuier Epistolia, Visul, Sfârșitul lumii. Care să fie cauza de mai bună găzduire află în casa românului cele 9 Vineri, Visul Precestii sau alte cărți căzute din ceriu și pline de tot felul de ciudățenii și minunății? S'ar părea că iconarii răspândesc așa tare cărțile acestea blasteme, cari la târguri și pe sate, prin feliul lor de a-și prezenta marfa, atrag cu grămada pe români de-ai noștrii. Ei adecă sunt ca și niște afișe de părete, cari fac mare reclamă cutărei cărți, prezentându-o ca foarte interesantă și unde se folosesc de graiul viu, nu e mirare, că se trec așa iute cărțile de mai sus.

Dar fiindcă meșteșugul iconarilor e de așa, cât nu impoartă, dacă face reclamă unei cărți apărute

în Sibiiu ori în Blaj, Cluj sau Gherla, de aceea ei nu poartă nici o vină, pentru că vând la târguri Epistolia sau Visuri.

Astfel cauza adevărată a întrebării românilor după Epistolia și alte cărți din ceriu, e de-a se căuta parte în titlurile sforăitoare, parte în conținutul acelora, care se apropie foarte tare de cuantul cunoștințelor, ce le are țaranul nostru. E știut, că poporul nostru și azi în mare parte e destul de superstițios și n'a scăpat încă de lumea smeiilor, de praghili, descântători, cântători (parecă în războiul de față bieții creștini caută mai des pe prorocii zilelor de azi), de aceea el primește foarte bucuros cărți de acestea, al căror cuprins stă în legătură cu elemente numai închipuite, dar existente în mintea lui. Las, că și lipsa de carte, de care au suferit până acum românii noștri, încă a contribuit mult la răspândirea Epistoliilor, cari prin puterea lor necunoscută ajută și celor ce nu știu carte, dacă o poartă cineva la sine, ori face cruce pe ea, sau o dăruiește cuiva.

Stând astfel lucrul, înlocuirea cărților blasfeme se poate face numai prin aceleași mijloace, cari au favorizat răspândirea acelora. Și mai întâiu prin o instruire temeinică a credincioșilor în adevărurile religunii, mai ales a copiilor și a tinerimii, prin cateheze și introducerea în slujbele și cântările dumnezești. A doua prin tipărirea de cărți bune și pe înțelesul lui nu numai după titlă, ci mai vârtos după cuprinsul acelora.

Dar cartea scoasă trebuie și răspândită. Iar o carte poate fi răspândită în mod natural și artificial. Natural e modul, când o carte ea pe ea se răspândește, o cumpără unul căruia-i place și stăruie s'o cumpere și altul. Artificial e modul, când stăruie anumite persoane cum

sunt preoții, cari îndeamnă pe credincioșii lor, să-și cumpere cutare carte bună și folositoare, sau înșiși le-ar procura-o, sau le-ar dăru-i-o.

O carte se răspândește mai ușor în mod natural, deci editorii de cărți trebuie să țină cont de această condiție și trebuie să-le dea o titlă și un conținut atrăgător. Dar nici modul artificial nu e de nebagat în seamă, ba luând împrejurările noastre, putem zice, că modul artificial mai curând ar duce la scop, numai să-l folosim.

Durere însă, la noi, nu e prețuit îndeajuns felul din urmă de-a răspândi cutare carte sau revistă periodică sau cutare ziar, căci cele 60 mii de coroane ale „Unirii“ sau restanțele „Culturii Creștine“ și ale altor ziare ne spun, că preoții noștri ar vrea ce-i drept să-și lumineze, deștepte și instrueze poporenii, dar fără nici o osteneală, muncă sau jertfă din partea sa, ci prin vre-o minune alui Dumnezeu.

Avându-le acestea înaintea ochilor, mă gândesc, că dacă nu ne vom trezi la timp din indolența noastră și nu vom sprijini în altfel publicistica noastră mai ales cea religioasă, atunci temerea, față de noua întreprindere a părintelui Brânzău dela Vulcan, de-a scoate cărți religioase pentru popor, exprimată altfel și în nrul 127 din 1915 al „Unirii“,

care cunoaște pulzul preoțimii se va adevăra într-o zi.

Din contră, dacă ne vom schimba năravul de până acum și în publicațiile religioase de diferiți autori vom vedea un sprijin în păstoria sufletelor, atunci „Sfânta Unire“ va fi pe cale de-a se înființa.

(l. o.)

Ceva despre Liturgiile private

de: Septimiu Popa.

— Contragerea sf. Liturgii. Liturgii private în paresimi. —

În loc de »contragerea sf. liturgii« am putea să zicem: »Liturgiile private de pe câmpie«, — căci contragerea aceasta e o specialitate a Câmpiei. Acolo celebrează preoții liturgii private pentru mai mulți într'o zi.

E un obicei vechiu acesta, îndeobște cunoscut și — nici decât n'a fost bătător la ochi. Abia în timpul mai nou, strecurându-se și pe Câmpie câți-va preoți tineri din generația nouă, aceștia în hiperzelul lor au început a califica procedura preoților de pe acolo de »contragere a liturgiilor« și »un fel de simonie«. Aceasta au făcut-o mai întâi cu graiul viu, dar lucrul s'a dat și publicității de mai multe ori. Așa mai în urmă în urmă în Nrul 72—1915 al »Unirii« din partea fratelui I. B.

De părerea aceasta eram și eu în vremile mai de mult. Cumpănind însă și studiind lucrurile mai de aproape, am ajuns cu totul la alte convingeri, cari le dau în cele ce urmează.

1. Obiceiul preoților de pe câmpie de a celebra liturgii private pentru câte 2—3—4—5 ș. a. m. d. într'o zi, nu se poate califica de contragere a liturgiilor, pentru că:

a) omul, care dorește să i-se facă liturgie, din capul locului știe foarte bine, că deodată cu el, fructul sf. liturgii se aplică eventual și pentru altul. Doar de cele mai multe ori se întâmplă, că cei doi-trei sau mai mulți se prezintă deodată înaintea preotului, cerând ca în aceeași zi să se facă liturgie pentru ei. Dar chiar și în cazurile destul de frecvente când se prezintă numai câte un credincios singuratic în acest scop — putem presupune, cu conștiința liniștită, învoirea tacită a credinciosului, ca liturgia să se celebreze și pentru alții. Și nici că se poate altcum. Ar trebui doar să presupunem o adevărată conjurație a preotului, cantorului și crâșnicului în scopul exploatarei poporenilor — ceace nici nu se poate închipui. Ce fac așadar preoții de pe Câmpie? Celebrează zilnic liturgie, pentru mai mulți dintre cari nici unul nu are intențiunea să se facă liturgia exclusiv pentru el, ci ca să aibă și el parte din fructul li-

FOIȚA.

Cronică dela sate.

Două monumente.

Acum e anul mai avea comuna cel puțin un piaț, o mică răspânteie la capătul celor patru uliți, cari se întâlneau acolo. Azi nu mai e nici acela. Un creștin a ridicat în mijlocul spațiului un monument, cum în părțile noastre se obicinuește. Pe un pedestal înalt de zid, a pus o cruce frumoasă de piatră, având ca ocrotire deasupra un baldachin instelat, acoperit pe din afară de tinichea și proptit la cele patru colțuri de patru stâlpi rotunzi.

Pe cruce cetesc: *A ridicat aceasta sfântă cruce Ion Moisin, întru pomenirea fiului său Toma, pedagog, mort în floarea vrâstei...*

Stau înduioșat în fața acestui semn de o grăitoare iubire părințească. Imi vine în minte și celalalt monument, ridicat la capătul celalalt de sat, într'un asemenea spaț. Patru uliți se întâlnesc și acolo, ca să pornească în patru direcții diferite.

Un monument identic acestuia vestește acelaș sentiment de nestinsă dragoste a unui alt tată: *Întru pomenirea fiului meu Ion Stanciu, fost elev în cl. VII. la gimnaziul din Brașov.*

Sermanii mei pretini! Cât de iute a trecut vremea, de când vă durmiți somnul la sinul ocrotitor al pământului. De mult nu mai grăiește nime de voi. Au trecut și zece ani, de când n'am auzit nici chiar pe frați, părinții vostri, să vă amintească bareni numele.

Și dacă monumentul de față nu m'ar fi făcut atent, imi uitam de tot, că unul dintre voi a murit la vrâsta de 19, altul de 20 ani. Ca doue lumânări v'ați stins, în doue zile a unei primăveri ca aceste...

Amintirile dulci ale anilor de școală mă copleșesc și simțesc, cum doue lacrimi, imi joacă pe luciul ochilor. Prin câte nu trece băiatul dela vrâsta celor 8 ani și până la 19, cât petrece la școli în străini. Și am o mare mulțumire, când pot să constat acuma, ce candido au rămas sufletele noastre, pe lângă toată școala aceea îndelungată. Atmosfera noastră albă de acasă nici când n'a putut fi întunecată de ceriul posomorât din străini.

Pretinii nedespărțiți eram. Numai veștile noastre de acasă ne pasionau, numai întâmplările de acolo. Ne aveam jocurile noastre aparte, a căror farmec numai noi îl înțelegeam. Și când eșiam pe lunca Sibiului în portul nostru de acasă, cu cămeșuțele albe de giolgiu, cusute cu fir și cu mâneci fluturătoare și ne jucam de-a cotcă, cum se obișnuiește la noi în duminicile dinaintea sfințelor Paști — ce desfătare mai era, ce voie

bună! De plenitudinea sănătății bujori ne erau obrazii, și în vine pulzia vieața, să nu se mai gate.

Dar a venit un ger, o aspră suflare de vânt și doi s'au stins, s'au dus...

Cine să le mai țină minte pe toate? Uitat-am de atunci de toți și vor fi uitat de mult și ceilalți, căci noi avem și alte multe de făcut în vieața aceasta. Un singur om nu le-a uitat — vecinul Moisin. Deși e de 70 ani astăzi, brazda de pe frunte, pe care i-o văzusem mai întâi în ziua aceea de înmormântare, nicicând nu i-s'a șters.

Ei, că din astfel de suflete, răsar monumentele. Dar nu știu dacă, ați observat, că dintre multele monumente de natura aceasta, sunt mai toate ridicate de părinți copiii și foarte puține de copii părinților...

*

Domni și plugari.

În șirul acesta de idei, țin se mai fac o mică amintire de un caz foarte caracteristic. La adresa băncii sătești a sosit mai în toamnă o frumoasă sumă de bani din America: Niculae Mihai Filip trimite 670 cor., din cari cu 600 plătește suma împrumutată, iar 70 să se dea pietrarului, ca să pună o cruce frumoasă la mormântul tatălui său.

„Am îmbătrânit, zice zilerul din America, și n'am putut ajunge niciodată la o sumă de bani, ca să-i ridic bătrânului o cruce vrednică... Acum mi-a ajutat Dumnezeu“...

turgiei. De multe ori doar oferinții sunt toți de față la liturgie.

b) se întâmplă ce-i drept adese, că preotul celebrează numai pentru unul, fiindcă nu s'a insinuat și alții. Nici acesta nu poate fi argument pentru culpabilitatea preoților de pe Câmpie, lipsind cu totul intențiunea oferentului de a se celebra liturgia numai pentru el.

c) adeseori obvine însă cazul că cutare credincios poștește *express* ca liturgia să se facă numai pentru el, respingându-se alți insinuanti. În astfel de cazuri preotul îi împlinește dorința, luând însă stolă mai mare. Iată dar, marea deosebire între una și alta!

2. De simonie nici vorbă nu poate fi. Stola preotului pentru liturgiile cari se fac pentru mai mulți e câte 26 ori 14 fileri de om, adecă abia cu câțiva fileri mai mult ca la comemorările dela liturgiile publice. Așadar nici în cazul când s'ar celebra pentru 4—5 de odată, nu se incasează mai mult ca stola medie a liturgiilor private, care e 1—2 coroane.

Din însuș faptul, că stola e așa de neînsemnată apare evident, că nu e a se înțelege ca stolă pentru celebrarea unei sf, liturgii, ci ca stolă de contribuire la stipendiul liturgic.

Sunt superflue deci citatele din sf. Părinți și din canoane — și din capul locului nu trebuie să presupunem toate relele din lume despre preoțimea

noastră dela sate. De altcum preoțimea de pe Câmpie și-a căpătat în această privință cea mai strălucită satisfacție. Unul dintre aceia cari cu mai mult zel a combătut așa-numita »contragere a liturgiilor« — confratele O. P. — într'un număr din Septembrie al »Unirii« mărturisește că împrejurările l'au silit și pe el să iacă pentru câte 10—20 de oameni pe zi liturgie. Și asta va fi soarta unui flește-căruia, căci — de — și bătrânii știu ceva!
(Va urma.)

Orfelinatul din Blaj.

Nici când mișcare românească nu s'a pornit între împrejurări mai prielnice scopului ce urmărește ca mișcarea pentru orfelinatul nostru din Blaj. De aceea se poate spune cu multă dreptate, că nici o mișcare similară nu a avut la noi mai mulți sorți de izbândă ca tocmai aceasta. Încă nu a trecut bine o lună de când s'au lansat primele apeluri și abia sunt două săptămâni de când s'a trimis pastorală I. Preasfințitului și sumele intrate dela particulari și din câteva colecte se apropie binișor de *jumătatea* celei de a *doua sută de mii*. Insufletirea caldă pentru cauza orfanilor a trezit în toate inimile spiritul de jertfire într'o măsură cum nu s'a pomenit înainte. Și faptul acesta grăiește mai elocvent decât chiar însaș suma ce s'a colectat până acum.

erau aci mai sfâșietoare, țipetele mai înduioșate. Apoi s'au sfârșit toate. O cruce de lemn a rămas ca semn pe pământul umed, răzimată de crucea veche de piatră, mușgăită și prinsă de pământul, ce îi crescuse în jur până la brâu. De abia câteva slove mai răsar în afară. M'am plecat să cetesc! Pe cruce era acelaș nume, ca al repausatului nostru. Din pământ am descoperit și anul morții lui: Gheorghe Barb — 1817.

Crucea cea veche a rămas ca un semn de proprietate inalienabilă pe locul acela din cimiter. Înseamnă, că aci e cripta, locul de odihnă al Barbuleștilor. Câți au murit din acest neam de oameni, toți în locul acesta au fost înmormântați. De câteori se sapă o nouă groapă, țitve și oase aruncă lopata săpătorului la suprafață. Sunt tot resturi din neamul Barbuleștilor. Cel nou îngropat odihnește așadară între ai lui — căci un neam de oameni nu se amestecă cu altul nici în lumea aceasta, nici în cealaltă.

Și să ne mai mirăm, că Niculae e voinic ca tatăl-său, Iosif, poartă chipul moșului său, Anica e din cale afară harnică, cum era o străbună a ei!

Dacă pământul, din care suntem, ne amestecă iarăși cu vlăstarele neamului, din care am răsărit, ce să mai zicem de cadrele firei, în cari apar și viețuiesc oamenii după neamul, cărui aparțin. Căci din ghindă răsare stejarul, numai din ghindă.

Delaolt.

Pe cele mai multe locuri colectele se urmează și va trebui încă multă vreme până vom putea să ne orientăm asupra rezultatului final. Zilnic ne vin însă sume atât de frumoase, încât nutrim cele mai întemeiate nădejdi, că acela va întrece binișor și cele mai optimiste așteptări. Dintre cele din urmă relevăm deosebit numele pâr. *Dr. Iuliu Florian*, preot militar, care a subscris *una mie coroane*, precum și *o altă mie* votată de barca »*Arieșana*« din Turda, la care se alătură și tinăra sora »*Piatra*« din Teiuș, cu ale sale *două sute coroane*. Cu multă bucurie încreștăm apoi, pentru împrejurările deosebit de grele în cari s'au făcut, două colecte: aceea a prof. *Andrei Pop* din Baia-mare între *elevii români ai liceului* de acolo și aceea a stegarului *Onoriu Giurgiu* făcută pe frontul rusec.

*

Conspectul ultimelor contribuiri este acesta:

1. *Colecta stegarului Onoriu Giurgiu între feciorii comp. 14 ai reg. 51: 84— cor.*

Stegarul Onoriu Giurgiu 10— cor.; Vasile Mercea 8— cor.; Costan Perțiu, Petru Flueraș, Acelaș pentru soția sa Maria Trifan, Teodor Toșa, Ioan Petrișor, Ștefan Topan și Ioan Deac câte 4 cor.; Ioan Geleriu, și Vasile Murășan, câte 3 cor.; Vasile Bodea, Victor Vădan, Simion Pop, Teodor Pinteș, Ioan Murășan, Teodor Goia, Ștefan Man, Vasile Mészáros, Dumitru Maja, Gligor Gădălean, Ioan Lupaș, Dumitru Nicoricu, George Suciu, și Ioan Marcu câte 2 cor.; George Părjă, Gherasim Pop, Teodor Ilea și Maxim Păcurar câte 1 cor.

2. *Colecta prof. Andrei Pop din Baia-mare între elevii români ai liceului de acolo: 164— cor.*

Prof. Andrei Pop 50— cor. *Clasa VIII:* 11:50 cor. (I. Doboși 3 cor.; Șt. Cherecheș, T. Florian, Șt. Merlaș câte 2 cor.; M. Sarca 1:50 și I. Șuta 1— cor.). *Clasa VII:* 50 cor. (Victor I. Anca 7 cor.; Romul D. Cionte, Victor Pop, Ștefan Papp, și Alex. V. Vasváry câte 6 cor.; Silviu Micle 5 cor.; Io. Rad, Emil Simonca câte 4 cor.; Enea Boithor și E. Hámory câte 3 cor.). *Clasa VI:* 3:30 cor. (T. Cotețiu și Al. Doboși câte 1 cor., alți doi inși 1:30 cor.). *Clasa V:* 17:60 cor. (Tit Pop 2 cor.; I. Ardelean, Șt. Botoș, S. Budo, I. Cotețiu, A. Gitta, P. Horja, V. Ille, G. Marina, V. Milian, G. Petrovan, V. Petrovan, Z. Pop, A. Sindreștian, Șt. Szász, și Török K. câte 1— cor., I. Batiu —60). *Clasa IV:* 7:40 cor. (V. Bertalan, I. Bogdan, I. Bohățiel, T. Ciulea, C. Indrean, A. Pruna câte 1 cor., alți doi inși 1:40 cor.). *Clasa III:* 6:20 cor. (V. Bota, I. Cherecheș, A. Chira, G. Milliar, G. Murășan, T. Nistor câte 1— cor., V. Anca —20 cor.). *Clasa II:* 10:40 cor. (Aurel Butean 3 cor.; A. Cherecheș, D. Cionca, V. Gheție iun., V. Gheție sen., A. Lupan câte 1 cor.; alți 6 inși 2:80 cor.). *Clasa I:* 7:90 cor. (A. Butean, A. Fași, O. Florian câte 1 cor.; alți 14 inși 4:90 cor.).

3. *Colecta dșoarelor Veturia Șuluțiu și Angela Muntean în Abrud: 77— cor.*

Dr. Alex. Bordia și Dr. Laur. Pop câte 20 cor.; văd. Florentina Ternovean și Sofia Buceșan câte 5 cor.; Irinuța M. Fauru, Alexandrina Fauru, Kăthi Oniciu, și Rozica

Și minunate sunt căile Domnului! Azi pe mormântul lui Mihail Filip se înalță o mândră cruce cu slove mari, adânc tăiate și aurite. Lângă el e un alt mormânt. Adecă a fost numai, căci azi de abia o mică ridicătură mai vestește odihna de veci a cuiva, de sub bălăriile uriașă de deasupra. Bătrânii spun, că acolo e mormântul popii Ion, mort aproape de trei zeci de ani. Trei feciori a avut și două fete. Vădov cum a fost, s'a silit să dea copiilor săi o creștere aleasă. Pe unul l-a făcut județ, altul a rămas popă în locul lui, iar al treilea a trecut ca medic în țară. Fecetele i-s'au măritat bine. A murit bătrânul și a lăsat curtea cea mai frumoasă unuia dintre copii, ca acela să-i pună un semn la cap și să cumpere un clopot la biserică. Au murit și copiii lui unul după altul. Nepoții bătrânului preot sunt imprăștiți asi la cele patru vânturi. Nu știu, dacă mai cunosc povestea aceasta, căci curtea de mult a ajuns în mâni străine, iar biserica așteaptă zădarnic clopotul și mormântul bătrânului preot — crucea.

*

Din neam de oameni.

Mai zilele trecute am petrecut la groapă pe unul dintre fruntașii satului. După săvârșirea celor prescrise de molitvelnic și obiceiul străvechiu, am plecat cu toții spre locul de odihnă. Cimiteriul e la un loc înalt, îngrădit și ținut în rânduială. Ne-am strâns cu toții în jurul groapei. Bocetele

Muntean câte 4 cor.; Hortensia Moldovenescu, Aneta Fodor, Maria Deoanca, Otilia Suciu câte 2 cor.; Valeria Ciura, N. N., X. Y. câte 1 cor.

4. *Inceputul colectei preotului Alexandru Achim între credincioșii săi din Băsești: 82-90 cor.*

George Pop 5 cor.; Ioan Chira și Dimitrie Pop câte 4 cor.; Iuon Marieș I. Ștefan și Tânase Pop câte 3 cor.; George Selcudean, Petre Rus, Mitru Remes, Constantin Pop I. Andreiu, Ant. Pop I. Gligor, Ant. Pop I. Mihaiu, Gavr. Roman, Iosif Pop. Ștef. Marinca I. Irimie, Iiie Pop I. Andrei, Toader Călauz, Ioan Marieș Alexi, Mihaiu Covaci, Parasca Pop, Ioan Roatiș I. Marc câte 2 cor.; Șt. Iluț I. Gavr., V. Matei, Sim. Pop Alexi, C. Tânase, Gl. Pop Iosif, V. Pop, D. Marchiș. T. Pop, M. Roatiș, A. Pop Vasilichi, G. Negre. G. Rus. P. Achim, D. Călauz, I. Merce, A. Brut, M. Rus, A. Pop I. Ioan, P. Pop, P. Petean, T. Popa Const. I. Iiie, S. Marieș Alexi, G. Merce, I. Matei, V. Siladi, F. Marieș, D. Pop câte 1 cor.; Ioan Popa Pinti 120 cor.; alți 8 credincioși restul de 370 cor.

Sumarea colectelor:

Colecta 1:	K. 84—
" 2:	" 164—
" 3:	" 77—
" 4:	" 82-90
Laolaltă K.	407-90

Contribuiri particulare:

Dr. Iuliu Florian, preot militar.	K. 1.000—
"Arieșana" Turda	" 1.000—
"Piatra" Teiuș	" 200—
Dr. Vasile Hossu, avocat	" 100—
Lucreția de Costa Nicoară, Deva	" 25—
Dem. Căliman, Craifalău	" 20—

Suma K. 2.752-90

Suma din Nr. 32 „ 132.535-29

Suma totală K. 135.288-19

Contribuirile pentru orfelinatul din Blaj, rugăm să se trimită: Administrației centrale capitulare Balázsfalva—Blaj. Cvitarea ofertelor o face comitetul executiv în organele de publicitate.

Războiul european.

Rușii din nou au aruncat trupe proaspete contra pozițiilor germane dela Postavy, dar atacurile au fost respinse cu pierderi grele pentru agresori. Spre nord de Pojava ruși au dat mai multe atacuri, cari încă au fost respinse. La frontul italian pe sectorul dela capul de pod dela Görz luptele decurg, iar pe zona dela Plöcken s'au prăbușit toate atacurile italiene. Pe platoul dela Doberdo se dau ducele de artilerie.

În apus se dau lupte de artilerie în jur de Maas și în Woivre. Pe țărmurii din stânga dela Maas trupele germane, cu pierderi puține, au ocupat dela francezi o tranșee, și au capturat 12 ofițeri, 486 ostași, 1 tun și 4 mitraliere. În luptele de aici francezii au aruncat în front două divizii.

Informațiuni.

Decorații. Tinărul sublocotenent din regimentul 51. *Aurel Crainic*, pentru atitudinea lui eroică în fața inamicului a fost distins cu crucea pentru merite

Mulțămită publică. Pentru fondul studenților din Blaj, au binevoit a mai contribui: Ioan Bora preot în Petroș 5 cor., Demetriu Boar preot Petrilaca 6 cor., Ioan Bozac paroh v.-prot. on Sâmbotelec 10 cor., Ioan Trif paroh Tăuni, în amintirea neuitatei sale soții Maria n. Dragoș 10 cor., li-se exprimă prin aceasta călduroasă mulțămită.

Direcțiunea gimnazială.

† **Vasilii Suciu.** În 24 Martie a. c. a repausat veteranul preot deficient, *Vasilii Suciu* din Cergăul mic. Sfințit într-un preot de tinăr, a servit la altarul Domnului peste 50 ani. În toate trei parohiile: Bălcaciu, Cergăul mic și Ciud, în cari a funcționat, prin bunătatea și nobleța inimii sale, a lăsat celea mai plăcute amintiri. Ca paroh în Ciud în 26 Maiu 1910 implinind 50 ani ai preoției și-a serbat iubileul, încununat de dragostea confrăților preoți din districtul protopopesc al Ludoșului, cari au luat parte la aceea festivitate rară în frunte cu șeful tractual de pe atunci, P. O. D. Nicolae Solomon. De atunci a trecut în statul preoților deficienți, retrăgându-se din viața publică bisericească la unica sa fiică rămasă în viața

Reuniune de Consum ca soc. pe acții în Bouțarul inferior.

Convocare.

Reuniunea de Consum ca societate pe acții în Bouțarul inferior își va ține a IX-a adunare generală ordinară Duminecă în 16 April st. n. în localitatea institutului la 3 ore p. m. la care On. acționari sunt rugați a lua parte în persoană, sau prin delegați.

Program:

1. Raportul direcțiunii despre agendele institutului pe anul al IX-lea de gestiune.
2. Raportul comisiunii de supravegere.
3. Darea absolutului.
4. Alegerea direcțiunii.
5. Alegerea comitetului de supraveghere pe 2 ani.
6. Eventuale propuneri.

Direcțiunea.

Contul Bilanț la 31 Dec. 1915. — Mérleghszámla 1915 Decz. 31-én.

Active. — Vagyon.	coroane.
Cassa — Pénztár	3777-58
Marfa în prăvălie — Árucikkek üzletben	4498-86
Mobilier — Butorzat	354-25
20% amortizare — Leírások	70-85
	<u>283-40</u>
	8559-84

Contul profit și pierderi. — Nyereség és veszteség számla.

Eșite. — Kiadás.	
Spese generale — Általános költségek	18-77
Marce postale — Bélyegek	14—
Acțiș — Fogyasztási adó	66-68
Provent — Illeték	40—
Asigurare — Biztosítás	12-74
Amortizare de mobilier — Leírások	70-85
Interes — Kamatok	120—
Dare — Adó	157-58
Salare — Fizetések	1460—
Profit curat — Tiszta nyereség	2871-14
	<u>4831-76</u>

Bouțarul inferior la 21 Dec. 1915. — Alsóbauczár 1915 Decz. 31-én.

Romul Raca m. p. director — igazgató. Petruțiu Raca m. p. cassar — pénztárnok. Iosif Olariu m. p. contabil — könyvelő.

Membrii în direcțiune — Igazgatósági tagok:

Delinesc Petru Obrejan Iuon, Raca Petruțiu.

Contul bilanțului și al profitului examinându-le și cu cărțile principale și auxiliare le-am aflat exacte și în consonanță.

Bouțarul infer. la 26 Martie 1916. — Alsóbauczár 1916 Márczius hó 26-án.

Agliceriu Iuon I. Gaitin m. p. membrii în comisia de supraveghere. — felülvizsgáló bizottsági tagok.

d. *Ana Moldovan* din Cergăul mic, unde și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului. Rânduiala înmormântării, care a fost Duminecă în 26 Martie a. c. a fost îndeplinită de preoții *Ioan Popa* din Cergăul mare, *Izidor Rusu* din Broșteni și *Vasile Moldovan* din Blaj.

A luat parte la acest act trist întreg poporul din Cergăul mic și mulți din satele învecinate. Biserica ev. luterană din localitate a fost reprezentată prin preotul ev.-lut. care în fruntea poporului său a petrecut conductul mortuar până în cimitirul bisericii parohiale unde a fost așezat sicriul.

Odihnească în pace!

Cinema „Edison“ din Blaj, Duminecă în 2 April va reprezenta următorul program:

1. Ultimul sbor al unui pilot.
2. Mr. Miler cel misterios (dramă de detectivi) în 3 acte.
3. Sub cărma muierei (comedie) în 3 acte.

Proprietar, editor și Redactor responsabil: **Ioan Suciu.**

Aviz.

La Librăria seminarială din Blaj

află imediat aplicare

un **Invățăcel.**

Fogyasztási egylet mint részvénytársaság Alsóbauczaron.

Meghívó.

Az alsóbauczári fogyasztási egylet mint részvénytársaság április hó 16-án saját helységében d. u. 3 órakor fogja megtartani, melyre a tisztelt részvényesek személyesen vagy képviselőjük által megjelenni sziveskedjenek.

Tárgy:

1. Az igazgatóság jelentése az intézet IX-ik működési évéről.
2. Felülvizsgálóbizottság jelentése.
3. A felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság megválasztása.
5. A felülvizsgálóbizottság 2 évre való megválasztása.
6. Esetleges indítványok.

Az igazgatóság.

Mérleghszámla 1915 Decz. 31-én.

Passive. — Teher.	coroane.
Capital social — Alapítke	2000—
Fond de rezervă — Tartalék alap	3588-93
Dividenda nerid. — Fel nem vett osztalék	99-77
Profit curat — Tiszta nyereség	2871-14
	<u>8559-84</u>

4831-76